

Ter herinnering aan het leven van

JO THIJSSSEN-VOET

weduwe van
Frans Thijssen

23 juni 1929   04 november 2020

* * *

Brede interesse, zelfstandig, flexibel van lijf en geest, gastvrij, levenslustig en trots op haar gezin.

Ons moe kon over alles meepraten.

Moe heeft altijd hard gewerkt. Als jong meisje thuis zorgde ze voor de koeien. Na het huwelijk besloten vader en moe met hun bedrijf zich te gaan richten op de melkveehouderij. Moe hield van koeien. Zij was degene die het voortouw nam ten aanzien van de bedrijfsvoering en deed de boekhouding. Daarnaast had ze de zorg voor een groot gezin en het huishouden. Moe las aandachtig de krant, agrarische vakbladen en het plaatselijk nieuws. Ze zocht alles op in de encyclopedie of Bosatlas en volgde de radio en televisie. Zo bleef ze op de hoogte.

Bedrijfsgerelateerde informatie had haar speciale aandacht.

Moe ging na het overlijden van vader dapper verder en genoot van het leven en de bedrijvigheid op de Cranenburgsestraat.

Moe was een "mensenmens" ze hield van gezelligheid, familie en vakanties. Iedereen was welkom op de koffie.

Haar 90^e verjaardag heeft ze thuis groots gevierd, een mooi feest voor iedereen. Ze genoot ervan dit nog te kunnen doen.

Moe was altijd levenslustig en energiek. Ondanks dat haar gezondheid de laatste jaren wat afnam was ze tevreden.

Moe werd half oktober ziek. Het bleek corona. Het verloop was onvoorspelbaar. Haar reserves raakten steeds meer uitgeput maar haar geest bleef tot het laatst scherpzinnig. "De raderen bleven draaien".

Moe kon thuisblijven met onze zorg. Een intense en waardevolle periode voor allen.

Moe was vooral trots op haar gezin en kleinkinderen. Wij zijn trots op haar dat zij ons de ruimte gaf om onszelf te zijn. Ze heeft genoten van - en met een ieder om haar heen die haar lief was.

Moe is 4 november 2020 rustig ingeslapen.

"Ik heb 'n goei lève gehad"

Moe, BEDANKT
Kinderen en kleinkinderen